

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SKÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félsz évre 8 korona — Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Kiadótulajdonos: Glatstein Adolf.

Főmunkatárs:

KARDOS ISTVÁN és IFJ. SZÁDER GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

Nyilvántartási közlemények soronként 50 fillér.
Hirdetések egyezség szerint.

Városunk fejlődése.

Mikor használhatnók már a fent jelzett szavakat?

Mikor következnek be az az idő, mikor mi is beszélhetünk városunk fejlődéséről.

Minél tovább élünk annál több tapasztalatot szerzünk városunk vissza fejlődéséről.

Szomorú állapot, de ezen mi nem vagyunk képesek változtatni. —

Képviselő testületünk összeállítása — jelölése, — alkalmával, azzal érveltek, hogy oly egyéneket jelöljünk — válasszunk meg — kik a város fejlődését fogják célul venni. — Mi el is követeltünk mindent, hogy a nagyhangu, sokat ígérő személyek legyenek beválasztva, és ime, most némán ül ott, de talán még jobban elnémulva mint elődje, az ígérlet gazdagon lebeg csak előttünk míg egyszer leszakad az is.

Évek óta halljuk, hogy városunkból a vasúthoz vezető járda készül, de nekünk még jó, hogy halljuk, de hány ember hallotta ezt és nem tudta megélni. —

Nincs kizárva, hogy mi sem fogjuk ismerni e járdát, csak annak tudatával fogunk utra kelni a másvilágra, hogy Szécsény városa gyalogjárót kap majd a vasútig. —

Sokat beszéltek és sokkal tárgyaltak a villanyvilágítás létesítéséről, de erről nem is óhajtunk szólni, csak a meglévő lámpákat

(ebben nem értjük a magán lámpákat) kezelniük annak rendje és módja szerint, hogy azok szükség esetén tényleg világítsanak is.

Mindezek után nem lehet kétséges, hogy városunk fejlődése folyamatban van . . .

Erre egyik bizonyított az is hogy az utcai lámpák megszámozottak . . .

Hogy miért?

Azt nem tudjuk . . .

Ez talány, a mely megfejtésre vár.

A „Szécsényi Ifjusági Football Club” mulatsága.

1913. július 20.

Mikor a kritikus megáll a látterem közepén s magába szívja a terem izzó hangulatát, valami csendes bizsergés két tagjában, melyet a sokszínű ruhák harmóniája tehel belé.

A téli bálók fekete-fehér színe eltűnik s helyét a rózsaszín, a szörke, a világoskék színek vegyületeinek összhangja tölti be, mely bizalmasabbá, jobb kedvűbbé hangolja a jelenlevő publikumot.

Pont fél kilenc óra van, amikor a smookingos conferenciér Kardos István, lapunk főmunkatársa bejelenti a mulatság, illetve a cabaré megkezdését.

Kardos Istvánt e lap hasábjain nem dicsérhetjük nehogy önzéssel vádoljanak minket.

Elég dicséret volt a közönségnek olykor-olykor orkányszerűen kitörő tapsa, melyet szellemes conferánsszalért kapott.

Majd a balassagyarmati ifjusági zenekar játszotta el kiváló technikával Kéler Lustapiel Doverlurjét, nagy tetszést aratva.

Párjelenet következett, melyben Bródy Árpád, egy hordárt alakítva nyerte meg a közönség zajos tetszését.

Azután Donner Mariska játszott zongorán egy magyar ábrándot. Mély érzéssel szaladtak végig ujjai a zongora billentyűin, úgyszólván életet helelve rá az érzéketlen elefántcsontokra. A közönség lelkesen tapsolta az előadó érzésteljes játékát.

Radó Andor került sorra, a budapesti Néopera tagja.

Magas művészetéről, melyet a dalokat, különösen pedig a magyar nótákat előadta, alig mondhatunk kritikát. Radót hallani kell mindenkinek.

Itt kell megemlékeznünk Horváth Endre mesteri zongorajátékáról, valamint Oláh Ubald viótneq hegedő kísérteréről.

Majd Konrád Sári és Böske adták elő Schoppeinnak egy örökszép keringőjét, kiváló zenei érzékkel. Megelevenedve láttuk Schoppeint a zongorája mellett, az előadók szinte beleleheltek a nagy mester glóriás alakját a tovaszálló accordokba. A publicum nagy tapsal honorálta játékukat.

◉ ◉ TÁRCZA ◉ ◉

Az élet drága*

Irta: Lantos Mihály.

Adorjanné. Dénes, én még mindig unatkozom. —

Dénes. Ígérje meg, hogy nem gúnyol ki. —

Adorjanné. Megígérem. —

Dénes (komikus blazirsággal, hangsúly nélkül). Sz. retem. —

Adorjanné (nevetve.) Ezt már tudom. —

Dénes. Kinevet? —

Adorjanné. Hát miért hagyja magát kinevetni? —

Dénes. Ez . . . ez igazán jogos kérdés. — Dehát . . . értsen meg. — Védtelen és gyöngye, erélynélküli és gyáva vagyok magával szemben. — Nem bennem rejlik a hiba; az maga szemében. — Ezt már sokszor akartam elmondani.

A szemei megfélemlítő hatással vannak rám. — Érthetetlen. — Játszottam mindig a nőekkel; vezettem őket, megbolondítottam őket; eléjük tettem a nádpálcámat és keresztül ugortak rajta. — És most! — Tigris vagyok és, mikor a maga szemébe nézek, hízelt macskává változom. — Tudja-e miért?

Mert szeretem. — És ez behozhatatlan fört biztosít magának.

Adorjanné. Bocsásson meg, Dénes, de maga most nagyon nevelésges. —

Dénes. Hiszen tudom. — És nem találom magam számára mentséget. — Keressen maga. —

Adorjanné (hirtelen felugrik.) — Boston! Imádom a bostoni! Maga persze nem táncol. —

Dénes. Elmegey?

Adorjanné. Tudja, az uram remek bostoni táncos. — Siklik . . . Repül . . . Simán . . .

Lágyan . . . Itt marad?

Dénes. Igen. Visszajön?

Adorjanné. Talán.

Dénes. Viszontlátásra!

Adorjanné (elmegey.)

Dénes (sokáig, nagyon sokáig néz a távozó után. — Cigaretta! vesz elő; szórakozottan, mintegy kötelességszerűen rágyújt.) — Ostoba fickó vagyok. — (Lehajítja fejét, szomorúan.) Kivénültem. — Huszonnyolc éves koromban. — (Eldobja a cigaretta és futeillibe veti magát.) — Szép, gyönyörű . . . Szébb, mint valaha . . . Asszony . . . (Lenyomott hangon.) — A vállalai teletbek . . . A szemei csillognak . . . A szemei! Csodás szemei vannak. — (Kivülről a bostoni halk ütemei és a táncolók zsvaja hallatszik be.) — Ígézöl! . . . Ha fejembe a vállára hajthatnám; ha arcát arcomhoz érinthetném . . . Ha csókolhatnám; . . . Ha enyém lenne egy

óráig; meg tudnék halni. — Egy ölelésért az életemet adnám az ördögnek. — Szerződést kötök . . . Mint Faust mester . . .

(Lassankint sötétség borul a szobára. — Halkan suttog.) — Gyönyörű, piros ajkaid, . . . csillogó, fekete szeméért az életemet . . .

(Hirtelen világos lesz és előlép — mintha a falból jönne ki — Belzebub.)

Belzebub. Áll az alku. — A szerződést azonnal megkötöhetjük. —

(Dénes meglepve néz föl.) — Honnan jött?

Kicsoda az ú? A bemutatkozás a megismerkedés szokásos formája. —

Belzebub. Nálunk nem. — Ha azonban kívánod . . . Belzebub vagyok, Lucifer küldötte. —

Dénes. Ostobaság.

Belzebub. Hivatal — itt vagyok. —

Dénes. Nagyon buta tréfa. —

Belzebub. Te idéztél föl. —

Dénes. Ne tegezz engem. —

Belzebub. Tegezz vissza. —

Dénes. Hallja! Én nem ismerem Önt?

Velem nem lehet így beszélni. —

Belzebub. Ugyan kérlek. — Ne légy annyira kultürember. — Hagyjuk a külsőségeket, a formákat. —

Dénes. Hát mit akar tulajdonképpen?

Ördög látott ilyen fecsegő ördögöt. —

Belzebub. Azt mondat, az életedet adnád, ha egy órára tiéd lehetne Adorjanné.

Szerencséd van. — Jó kedvében talál-

* Mutatvány a szerzőnek legközelebb „Báránylehők” címen megjelenő novellák kötetéből. —

Perinay László előtt emelkedett fel ezután a függöny, aki egy melodramát adott elő nagy tetszést aratva drámai részleteivel.

Ezután Klein Armand lépett a színpadra, hogy szokásos közveleltséggel adja elő coup-léit.

A közönség úgyszólván az emelvényhez láncolta az előadót és szünni nem akaró tapsával kényszerítette újabb dalok előadására, melynek Klein Armand nagy művészetel telt eleget.

Befejezésül a balassagyarmati zenekar játszott az Aranyesőből a már elmondott művészetel.

Az előadást tánc követte, melyet 120 pár kezdett meg. Így beteljesedett lapunknak azon jóslata, hogy ez volt Szécsény mulatóságainak egyik legsikerültebbje.

A sportegylet ezúttal is köszönetet mond az iparos és kereskedő egyesületek, mely a díszleteket rendelkezésére bocsájtotta, valamint Gyarmati Gusztáv, Fábrián Kálmán és Hegyi István uraknak, akik a rendezés körül nagy tevékenységet fejtettek ki.

G—n.

● ● HIREK ● ●

Gyász hír. Mély megilletődéssel vettük az értesülést, hogy városunk egyik régi érdemes polgára, Deutsch Sándor városi képviselőtestületi tag, a „Szécsényi Takarékpénztár r.-t.”-nak több éveken át igazgatósági tagja, folyó hó 21-én 68 éves korában hosszas betegség után elhunyt. — Temetése folyó hó 23-án d. e. 10 órakor ment végbe igen nagy részvét mellett. — A gyászszertartást Dr. Vajda Béla losoncai főrabbi tartotta s ugyancsak ő mondott megható gyászbeszédet. — A gyászszertartáson jelen voltak az elhunyt közvetlen hozzátartozóin kívül jó barátai és tisztelői, a város előjárósága, az ügyvédi kar majdnem teljes számban, a Szé-

csényi Takarékpénztár igazgatósági tagjai és tisztviselői.

A Szécsényi Takarékpénztár a következő gyászjelentést adta ki: Mély fájdalommal és őszinte részvétellel jelentjük, hogy Deutsch Sándor úr, intézetünk igazgatóságának tagja Szécsényben folyó hó 21-én elhunyt. A megboldogult intézetünkhöz három évtizedes buzgó munkásság fűzte, melyel gazdag tapasztalataival s gyakorlati ismereteivel az intézet felvirágztatása érdekében fejtett ki. Elhunyt nagy veszteség intézetünkre, emléktétl igazi kegyelettel őrizzük meg. Szécsény, 1913. július hó 22. Szécsényi Takarékpénztár Részvénytársulat.

Adomány. Özv. Deutsch Sándorné néhai férje elhunyt alkalmából a városi előjáróságnak valamint a szécsényi izr. hitközség elnökének Schück Ferencnek, 50—50 koronát küldött oly kérelemmel, hogy azt a város szegényei között osztassék s a tét felekezeti különbség nélkül.

Tűz. Folyó hó 23-án a déli órákban Trajter Ferenc „Kerekdomb” alji földjén egy boglya szalma kigyulladt, a melyet az idejekorán kivonult tűzoltóság tova terjedésében megakadályozott.

Verekedés Rimócson. Folyó hó 15-én este Kabela Miklós kisbíró, Mocsár Ferenc bíró és Mocsány Sándor földmives mulatoztak Lövinger Lajos korcsmájában. Mulatozás közben heves szóváltás keletkezett a korcsmáros és Mocsány Sándor között, mire társai őt ártalmatlaná téve hazavitték. A nagylármára elősietett ifj. Rigó István Mocsány Sándor sógora, ki megvárta míg viszatérnek, mire ő először a bíróra vetette magát kit a fején könnyebben megsebesített, ki vérző fejjel elszaladt. Ezután a mit sem sejtő Kobela kis bíró után lopódzott, kit hátulról úgy fejen vágott egy löcscsel, hogy rökön eszméletlenül terült el. Ezután ifj. Rigó elfutott. A sebesültet dr. Kardos Sándor vette kezelés alá, felgyógyulásához van remény.

Övintézkedések a veszett ebek ellen. A szécsényi járás főszolgabírája ismételve elrendelte, hogy a kutyák az utcára csak biztos szájkosárral ellátva bocsáthatók ki. A szájkosár nélkül talált kutyákat a községi gyepmester elfogja, kiirtja, ezenfelül pedig a kutyák tulajdonosai ellen a legszigorúbb kihágási büntető eljárás lesz megindítva.

Ásványvízek dugassolása. Az 1893. évi június hó 8-án 44.404. szám alatt kelt belügyminiszteri körrendelet rendelkezése szerint „minden ásványviznél az üvegek, vagy edények költség ötlemezzel zárandók el, melynek a dugaszt és az edény nyakát egészen be kell takarni.” Minthogy az időközben szerzett tapasztalatok az önkupak használata közegészségi szempontból mellőzhető, az említett rendelkezést a belügyminiszter újabban hatályon kívül helyezte.

A vadházasságok korlátozása. A belügyminiszter körrendelettel adott ki a megyei és városi árvaszékeknek, melyben meghagyja, hogy a kiskorúak közti vadházasságok továbbterjedésének megakadályozása végett a szóbanlévő kiskorúak gyámjait szigorúan büntessék meg, ha azok „összeállásához” beleegyezésüket adják. Hasonló esetekben a büntetést a szülők ellen is alkalmazhatják, sőt jogukban áll a szülőket a szülői hatalom gyakorlásától is felüggeszteni. A rendelt kiadására az készítette a miniszter, hogy a vadházasságok nagy százaléka kiskorúak összeállásából származik.

A katonák aratási szabadságának meghosszabbítása. A kedvezőtlen időjárás folytán a közös hadsereg és honvédség csapatparancsnokai felhatalmazást nyertek az aratási szabadságon lévő tartalékosok szabadságidejének 8—14 nappal való meghosszabbítására. Mindazok tehát, akik ezen meghosszabbítási időt igénybe akarják venni, ebbeni kérelmeket levélileg, vagy táviratilag az illetékes csapatparancsnoksághoz intézzék.

Szerkesztésért a Kiado Felelős.

tad a nagy Luczifert, akinek a resszortjába tartoznak az effajta ügyek. — Elküldött hat engem hozzád. — A szerződést megköthetjük. — Itt az irás . . .

Dénes. Maga ugyancsak ért a mesemondáshoz. —

Bezebebe. Mellékes. — Szereted Adorjannét?

Dénes. Mi köze magának ahhoz? Bezebebe. Mellékes. Akarod őt ölelni, hajában vajkálni, fejedet vállára hajtani?

Dénes. Akarom, de . . .

Bezebebe. Minden más mellékes. — Akarod az életet árán? Akarsz elpusztulni, pokolba jutni, magadat megégetetni, de előbb a gyönyör poharának minden cseppjét kiüríteni? . . . Akarsz egy csókért egy életet adni?

Dénes. Akarok. —

Bezebebe. Akkor megegyezünk. — A tied lesz Adorjanné. — A tied lesz a világ legszebb asszonya. — Mellette fogok állni. — Én fogok helyetted beszélni. — Hiszen tudod, hogy a férfinek az ördöggel kell szövetkeznie, ha az asszonyt le akarja győzni. — Most megmondom neked, miért utasított eddig vissza. — Nem volt meg benned az a ruganyosság, amit ő megkívánt; nem voltál fölényes, nem voltál hideg, — mint a jégcsap — mikor olyannak kellett volna lenned; nem epedeztél, nem olvadoztál, nem zengtél lírái, lágy verseket, — mint egy ábrándozó fűzapoéta — amikor arra volt szükség. — A tónusban, a hangszerelemben volt a hiba. — Nagybőgőn játszottál, amikor fuvólázn kellett volna.

De még nem késő. — Mindent helyrehozhat. — Ird alá a szerződést. — Véred-

del. — Tied lesz Adorjanné. — Megnyílik előtted a paradicsom. — De abban a pillanatban, amikor ajkad az ajkához ér, az enyém vagy. — Akkor már nem lesz visszalépés. — Az élet unalmas. — Szereted őt. — Ird alá. —

Dénes. Aláírom. — Sohasem félttem a haláltól. — Fabatát sem ér az élet.

Bezebebe (Dénes fölé hajol, duruzsoló hangon.) — Vedd elő a késedet. . . vágd meg a karodat; hadd folyjon a vér . . . Most mártás he a tollat . . . Milyen sötét a véred! . . . Űgy. — Ird alá. — Megvan.

(Előhök.) —

Dénes (megförlti a szemét, zavartan néz körül.) — Ostoha álom! . . . De érdekes. Szerződés az ördöggel! Kezére néz.) — Véres! Tehát akkor! . . . Egy csókért egy élet. — Nem is nagy ár. — Hiszen minden szép asszony csókjában halalos mérreg van. — És Adorjanné nagyon szép.

(Elgondolkodik.) — Ha megcsinálom a számadást és felállítom az egyenleget, arra jövök rá, hogy a szerződés rám nézve előnyös. — (Bosszuszan.) — Eh! Micsoda ostoba dolog! Álmodtam és megütöttem a kezemet. —

Adorjanné (kipirultán, fölhevülve jön be.) — Hozzon valamit. — Szonjas vagyok. —

Dénes (az asztalon pezsgőt lát meg.) — Szereti a pezsgőt? —

Adorjanné. Nem szeretem. —

Dénes. Tehát iszik. — (Töml.) Most velem maradj? —

Adorjanné (egy hajtásra kiüríti a poharat.) — Pompás volt. — Így órai szabad időm van. — A férfiak kártyáznak, az asszonyok pletykáznak. —

Dénes. Parancsolj még egy pohárral?

Adorjanné. Sok lesz. —

Dénes. Sohasem sok. —

Adorjanné. Milyen furcsa, hogy most itt pezsgőzöm magával. — (Mohón iszik.) —

Dénes. Űgy vártam vissza, mint még soha. — Amig távol volt, hosszú nagy időket éltam át . . . És úgy éreztem, hogy sohasem volt mellettem egy megértő őszinte nő, akinek elmondhattam volna mindent, ami fáj . . . Ak! bekötözte volna a sebeket, amiket az élet ütött. —

Adorjanné. Ezért várt? . . .

Dénes. Ezért. — (Fölveszi poharát.)

Parancsoljon. — A maga boldogságáért Tudom, hogy szereti az urát. De azért most meg kell engem hallgatnia; most el kell magának mondanom mindent.

Tíz évi szenvedésről kell most beszélnem. — Van így néha az ember. — Nem tudom miért? Nem tudom, mi okozta?

Talán a pezsgő? Talán a maga kipirult arca? Talán semmi. — Jött. — Az én boldogságomra!

Adorjanné. Elég lesz. —

Dénes, Sohasem elég. — Még egy pohárral. Az én kedvemért. — Azt hittem eddig, hogy már semmi nem érdekel, hogy fássulj vagyok Hogy kivándultem. — Emlékszik. — Leánykorában is így szölioltam. — Amikor mindakellen ábrándozó gyerekek voltunk. — A gazdag gyáros lánya és a szegény hivatalnok. — Banális történet. —

Adorjanné. Dénes, kérem, csak erről ne! . . . Erről ne beszéljen! . . . Ez fáj.

Dénes. Nem beszélék. — Átéltük, át-szenvedtük mindakellen. — Parancsolj egy pohárral?

528—1913 végreh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. jbiróságnak 1913. évi Sp. III. 426/3 számú végzése következtében Dr. Müller János pécsi ügyvéd által képviselt Schönvald Imre pécsi lakos javára 53 kor. 24 fill. s jár. erejéig 1913. évi június hó 23-án foganatosított kielégítési végrehajtás úján felülfoglalt és 924 kor-ára becsült következő ingóságok, u. m.: bútorok és egyéb ingók nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1913. ik évi V. 278/2 számú végzése folytán összesen 53 kor. 24 fillérben bíróság már megállapított költségek és 2 K. 20 fill. ár. kitűzési díj erejéig Nógrádmegyervehen leendő megtartására 1913. évi július hó 29. napjának d. u. 4. óraja határidőül kitűzik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legelőbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. § értelmében ezek javára is elrendelhetik.

Szécsény 1913. évi július hó 11-én.

Ngy. kir. bir. végrehajtó.

2457—1913. sz.

Árverési hirdetmény-kivonat.

A szécsényi kir. járásbíróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Szécsényi Takarékpénztár R. T. végrehajtónak Pusztá Mihály (Jakab) és neje Süllei Terezi végrehajtást szenvedő elleni 3500 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a f. ludányi

410 tkvben A 11 sorsz. 254 a/1 hrsz. szántóföld elsővetőhöz 146 kor. a III. 1 sorsz. 357 a/1 hrsz. szántóföld második vetőhöz 94 kor. a I v 1 sor. 217 a és 379 hrsz. szántóföld első és második vető 147 kor. az V 1, sorsz. 656 1—2 hrsz. szántó ipolynál 61 kor. a VII 1 sorsz. 299 a 1 hrsz. szántóföld második vető 91 kor. az u. o. 521 sz. tkvi. A. I 2 sorsz. 15 a 1 hrsz. belleke 338 kor. az u. o. 554 sz. tkvi. A † sorsz. 571 a L hrsz. nagyrét 119 kor. az u. o. 535 sz. tkvi. A I 1—2 sorsz. 572 és 655 sz. nagyrét ipolynál ingatlanok B 3 alatt Pusztá Mihályné sz. Süllei Terezi nevének álló része 296 kor. Az u. o. 316 sz. tkvi. A I 2—11 sor. 127, 253, 216, 298, 378, 359, 487, 550, 570, 657, hrsz. lucernás szántóföld első vető, második vető, káposztás réti, nagyrét ipolynál ingatlanok B 5 és 9 alatt Pusztá Mihály (Jakab) nevének álló része 1097 kor. végül az u. o. 514 sz. tkvi. H † sor. közöslegelőhöz B 4 és 6 alatt ugyanannak nevének álló része 211 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendeli és hogy a fent megjelölt ingatlant 1913. évi aug. hó 22. napjának d. e. 10 óráját N. Ludány községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár kétharmadán alól eladottnak nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én kelt 3333.—81 I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek az 1881. évi LX. t.-cz. 17. §-a értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság

Szécsény, 1913. június 17-én.

A kiadmány hitellől:

Szenthe s. k. kir. jbiró.

Tkvő h. Zelyenka, tkvi irnok.

2126—1913. tkvi. sz.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Berceller József végrehajtónak — Szabó Ferenc végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyben jelen kérelem következtében a kir. jbiróság a végrehajtási árverést 88 kor. 69 fill. tőkekövetelés, ennek 1912. november 20-ától járó 5 százalék kamatai 26 kor. hátralékos és végr. már megállapított valamint jelenlegi 29 kor. 34 f. és a még felmerülő költségek valamint a csatlakozottnak kimondott Reiner Mór végrehajtó 128 kor. s jár. követelése kielégítése végett az 1881. LX. t.-cz. 144 §-a alapján és a 146 §-a értelmében a szécsényi kir. jbiróság területén lévő Szécsény községben fekvő a szécsényi 161 sz. tkvben A I 1. 2. sor. 225. 274 hrsz. bellekek ház 1788 sz. udvar kert a belteleki kertnek B 5 a Szabó Ferenc nevének álló részére 698 kor. 50 fben ezennel megállapított kikiáltási árban a következő feltételek mellett elrendeli.

Az árverés megtartására határidőül 1913. augusztus 11. napjának d. e. 10 óráját ezen kir. jbiróság telekkönyvtárába (földszint 7 sz.) tűzi ki.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én kelt 3333.—81 I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíróság, mint tkvi. hatóság.

Szécsény, 1913. május 25-én.

Szenthe, sk. kir. járásbiró.

A kiadmány hitellől:

Perényi, kir. tkvvezető.

Eladó ház.

Szécsényben, a Kossuth Lajos-utóban levő 275. sz. alatti ház szabadkezből eladó, — esetleg bérbe adó. Érkezni lehet: Stancsik István tulajdonosnál, Szécsényben (Árpa-utca.)

**Jó házból való fiu
tanulóul felvétetik
NAGY LAJOS
gépműhelyében. — Szécsény.**

**Beszélőgép
óriási nagy és
erőshangu
25 koronáért.**

Legújabb felvételi lemezek 30 c. m. átméretű 1 kor. 78 fillérért kaphatók a mig a készlet tart.

**Szécsényi Népbank R. T.
géparuosztálya Szécsény.**

Adorjanné (félrefordul és megtörli a szemét, lemondóan legyint.) — Kérek. —

Dénes. Arra a banális, de gyönyörű történetre. —

Adorjanné. Amely csókkal kezdődött és könnyekkel végződött. —

Dénes. A másik része pedig könnyekkel kezdődött. Látam. — Én nem felejtettem el a multat és maga is vissza szokott néha emlékezni rá. — Most meg kell mondanom. — Őszintén és férfiasan. — Szeretem még ma is. — Jobban, mint tíz év előtt.

(Mégfogja Adorjanné kezét.) Tíz év után most is reszkelek még, amikor kezét kezembem tartom; tíz év után ma is érzem még a hajából kiszűrődő illatot. —

(Vadul és elszántan beszél.) — Én olárt állítottam neked a szobámban és úgy imádlak, mint a vakbuzgó muzulmán az ő Allahját. — És tudom, látom, hogy te is szeretsz engem, te gyönyörű, te szent asszony. —

Adorjanné. Ne! Dénes! Itt hagyom. —

Igy nem szabad beszélnie. —

Dénes. Szeretsz! Szeretsz!

Adorjanné. Nem. — Már nem!

Dénes (nem enged el a nő kezét.) —

Hazudsz. — Nézz a tükörbe! A szemed elárul. — Az arcod mást mond. . . Isten-ném, ne tagadd el; csak egyszer, még egyszer suttogd fülembé azt, amit az igénytelen, szürke kis hivatalnoknak mondtál; csak még egyszer halljam úgy azt, hogy szeretsz, mint akkor. . . Úgy elhalón, lágyan, suttogón, búbajos, tündéri zenéhez hasonlóan. . .

Adorjanné. Ezt nem szabad tennie. —

Most visszaél az erejével. — Bocsássá el a kezemet. . .

Dénes (megteszi.) Nem kényszerítem. —

(Hosszú — hosszú csend. — Most következt el az a pillanat, amikor „kivülről” kell valaminek történnie, hogy „belül” is történhessen valami. — És ekkor megszólal halkán, szomorúan a cigányzene.

Az „Őszi rózsá”-t játszzák. —

Dénes. Hallja? Hallja? A mi nótánk!

Az akkori. —

Adorjanné. A mi nótánk! Az őszi rózsá! (Többet nem szól, csak bágyadtan, elernyedtén esik Dénes karjába.)

Dénes. Ugy-e szeretsz? Az ajkad! Az ajkad!

Adorjanné (suttogva, mintha attól félne, hogy hangja elnyomja az „Őszi rózsá”-t.) Szerettek. — Tied vagyok. Csókolj! . . .

Dénes (lehajol, félrehajlja Adorjanné fejét és mikor már majdnem összeér a két arc, megpillantja véres kezét. — Hirtelen elbocsátja a nőt és motyogva suttogja.) — Ostobaság! Ostobaság! Álom volt.

Adorjanné. Szerettek. — Szeress!

Dénes (ijedten néz rá.) — Nem! Nem!

Az élet drágább egy csóknál. —

Bocsásson meg, hogy ilyen merész voltam. —

Nem szoktam meg a pezsgőt. — Az okozta.

Adorjanné (első pillanatban érthetetlenül bámul a férfire. — Azután elfordul és szó nélkül kimegy.) —

Dénes (hosszan néz a nő után. — Le-csüggeszti fejét és szomorúan mondja.) — Most jó volt a hangszerelem. — Most aztán elvesztettem örökre. — (Dühösen.) — Egy ostoba álom miatt!

(Kezére bámul.) — Azaz ki tudja? Az asszony csókja a férfi halalos ítélete. — És az élet szép. . . Nagyon szép. . . Akármilyen unalmas is. —

Hirdetések olcsó áron közöltetnek e hírlapban!

A félszázad óta fennálló

UJLAKI TÉGLA és MÉSZÉGETŐ

RESZVENYTÁRSULAT

legkítűnőbb minőségű

ASZBESZTPALÁJA

minden hasonló anyagot túlszárnyal

tűzálló, fagyálló, tetszetős és olcsó.

Anyagot szállítunk, fedést vállalunk.

☞ Kérjen árajánlatot! ☜

Képviseelő: PRÁGAI ERNŐ fakereskedő, Szécsény.

Legjobb anyag – legjobb munka – legmesszebben jótállás.

Tessék cégünkre ügyelni.

8-25

Izléses munkáért többszörösen kitüntetve.

ULIP ISTVÁN

elővirág terme

LOSONCZ,

RÁKÓCZI-UT.

TELEFON 123.

Megrendelések: elővirágokban
Glattstien Adolfnál, Szécsényben
24 órán belül szállíttatnak.

Huszár Mihály

nógrádmegye legnagyobb
ruhafestő, vegytisztító- és gőzmosó intézete

LOSONCZ, Kossuth Lajos-utca 10.

Vidéki megbízások pontosan eszközöltetnek.

Gyász esetben ruhák 48 óra alatt
festetnek feketére.

Elsőrendű munka, gyors- és pontos kiszolgálás

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,

könyv, írószer- és papírkereskedése.

M. kir. dohány- és szivar-árudája.

a „Szécsényi Hírlap” kiadóhivatala.

SZÉCSÉNY, (NÓGRÁDMEGYE) RÁKÓCZI-ÚT 565.

Készít minden néven nevezendő
könyvnyomdal munkákat díszes, pontos és gyors kivitelben bámulatos olcsó áron.

Vidéki megrendelések a legrövidebb idő alatt teljesítetnek.

Állandó raktár: mindenféle papirosokból, rajz- és írószerekből, ügyvédi-, közigazgatási- s különböző hivatali
nyomtatványokból.